

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 132. Quid circa vota reservata sit notandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

major utilitas spiritualis voventis, attamen in his
similibusque casibus, ubi causa dispensandi est
dubia, potius utendum est commutatione; hinc
Navar. Sanch. & alii cum Illsung T. 5. n. 143. dicunt
ad dispensandum, saltem si misceatur commutatio
sufficere, quod adfuerit levitas in vovento, defectus
perfectæ libertatis, vehementia affectus inordinati
error vel cessatio causæ impulsivæ &c.

542 §. 3. Si dispensatio facta bonâ fide vel cum causa
dubia postea inveniatur facta sine causa, *Az. Les.*
Sanch. Tamb. aliique cum Illsung n. 142. dicunt proba-
biliter valere; alii cum *Castrop.* probabilius dicunt
non valere, secundum dicta *L. 1. n. 802*; nec idem est
de commutatione, de qua dictum hic n. 524, nam
per dispensationem planè tollitur obligatio,
per commutationem autem transfertur in aliam
materiam, quæ moraliter est eadem, quando
cum causa probabili mutatur.

543 §. 4. Dispensatio Juramenti vel voti non potest
fieri in præjudicium tertii, uti dictum est *nuth. 358*
& 532. Denique ex consuetudine possunt Parochi
dispensare in Jejniis & operibus servilibus,
non tamen in Juramentis vel Votis, *Tamb. num. 6.*
An autem Superiores dispensare possint in Votis
Novitiorum, videri potest *Dicast. de Cens. d. 3. n. 809.*

544 Q. 132. Quid circa Vota reservata sit notandum.
R. Sequentia. §. I. Cum reservatio sit odiosa,
dicendum est non reservari Vota, nisi sint omnino
libera, perfecta, plenè obligantia, certò valida, *Sanch.*
Sanch. aliique communiter cum Moya T. 2. D. 1.
Q. 1. n. 23. Belleg. P. 3. Sect. 13. q. 2. Hinc non reservatur
Votum i. Emisum ex metu, etiam levi tantum,
injustè incusso, quia non est perfectè liberum,
Sanch. Lefs. Dian. Ills. T. 5. N. 146. Belleg. supra. 2. Quo-
quis se obligat ad emittendum votum reservatum,

v.g. ad castitatem vovendā post trigesimū annum. 545
 3. Conditionatum, ut *voveo Religionem, si convaluero*,
 quia non est plenē voluntarium, cū principaliter
 moverit gravis necessitas corporis, *Sanch. Lesf. Castrop. Dian. Tamb.* aliique communiter: Si tamen
 impleta sit conditio, *Lesf. & Laym.* apud *Illsung* suprā
 putant tale votum esse reservatum, quia transit
 in absolutum, sed contradicunt alii communiter
 cum *Belleg.* quia ab initio non fuit reservatum, ergo
 nec tale fit postea, cū nulla nova voluntas accedat.
 Addit cum aliis *Diana P. 6. T. 8. R. 16.* etiamsi
 post impletam conditionem fuisset confirmatum,
 non ideo fore reservatum, quia confirmatio
 semper cadit super idem votum à principio condi-
 tionale, nisi nunc esset emissum independenter
 à primo voto. 4. Pœnale, v.g. *Voveo ingredi Reli-* 546
gionem, si adhuc semel me inebriavero, manet enim
 dispensabile, non tantū ante inebriationem,
 uti habet communis contra aliquos apud *Bejam*
P. 1. Cas. 28. sed etiam post illam, quia valde deficit
 à natura perfecti voti, nam propriè non eligit
 Religionem, sed ejus metu vult se deterrere
 ab inebriatione, ideoque directè potiùs vovet
 se non inebriare, & Religionem potiùs refugit
 velut pœnam. 5. Si directè non tendat in virtutem, 547
 ad quam pertinet materia Voti, uti jam insinuatū
 est; hinc *Sanch. Moya q. 2. num. 2.* aliique multi
 cum *Illsung* suprā docent, si quis in aliquo periculo
 voveat, v.g. Castitatem, votum non esse perfectum,
 sed re ipsa conditionatum, quia intelligit, *si evasero*,
 nec directè tendit in castitatem, sed in evasionem
 periculi, uti antè dictum est. 6. Alternativum seu 548
 disjunctivum, cujus altera pars reservata non est,
 uti, *voveo peregrinari Romam vel jejunare*
per mensem, Val. Az. Suar. Sanch. Bon. Rebel. Castrop.
 & alii

& alii cum Belleg. supra, ita enim habet Reg. 70. Jun
 in 6. *In alternativis debitoris est electio, & sufficit*
alterum adimpleri: Quod verum est, licet Jejunium
 fieret voti impossibile, & quamvis liber
 noller jejunare, sed statuiset peregrinari, *Ma*
Dian. Tambur. Moya n. 7. Illung supra; quod re
 limitat Belleg, si habuerit tantum simplex propo
 situm, non tamen si priorem obligationem deter
 minare voluerit, tum enim censeretur peregrina
 tionem determinate vovisse. Quod si utraque par
 esset reservata, uti, *voveo Religionem vel peregrina*
tionem Romanam, Votum esset reservatum, ut
 §49 tenent omnes communiter contra *Pa/q. 7. Emisium*
 cum animo se obligandi tantum venialiter, *Sna*
Sanch. Bonac. Dia. Alloz. Gob. & alii cum Belleg. supra
 §. In dubio, an sit reservatum; sive sit dubium facti
 sive Juris, uti habet communis. Quod si bona fide
 sit commutatum, & postea rescietur fuisse refer
 vatum, valere commutationem ex praesumptio
 benignitate Ecclesiae dicunt *Sanch. Lug. Tambur.*
Belleg. supra.
 §50 §. 2. Si addidisti conditiones vel circumstantias
 in his dispensari potest vel fieri commutatio
 manente voti reservati substantia, uti habet
 communis, quia tales circumstantiae non sunt refer
 vatae; sic si vovisti Religionem ingredi hoc anno
 poteris ex causa differre secundum dicta *num. 511*
 item si vovisti ingredi Carthusiam, peregrinari
 Romam pedibus, vel Compostellam mendicando
 potest Confessarius ex causa dispensare vel com
 mutare, ut alium Ordinem etiam laxiorem ingre
 diaris, ut peregrineris eques, vel non mendicando
Azor, Sanch. Castrop. Lesf. Illung num. 145. & alii
cum Belleg. supra.

§. 3. Materia subrogata pro voto reservato 551
 non est reservata, sed commutari potest vel dispensari. *Nec obstat*, quod subrogatum videatur sapere naturam illius, cui subrogatur, *nam* Authores n. 439. relati dicunt hoc valere in solis favorabilibus: debet tamen explicari, quale fuerit primum votum, ne commutans temerè remittat de materia subrogata, uti pluribus explicat *Lugo in Resp. Mor. L. 4. Dub. 41. a num. 7.*

§. 4. Vota reservata Papæ non possunt dispensari 552
 vel commutari ab alio, secundum dicta n. 511; possunt tamen irritari ab illis, qui habent potestatem dominativam in voluntatem voventis, *Suar. Sanch. Mald. Dian. P. 1. T. 11. R. 84.* Quod si daretur potestas tantum in genere dispensandi vel commutandi omnia vota, non ideo intelliguntur reservata, quia quæ speciatim reservantur, requirunt specialem & expressam concessionem, *Laym. & Belleg. q. 1;* si tamen concedatur facultas ad omnia vota, & addatur, *exceptis Votis Castitatis & Religionis*, possunt commutari vota trium peregrinationum, quia exceptio firmat regulam in non exceptis, *Sanch. Belleg. supra.*

§. 5. Vota reservata Papæ dispensare possunt 553
 aut saltem commutare Episcopi ob necessitatem urgentem, uti explicabitur n. 563: Item illa dispensare possunt, secundum dicta, etiam alii, 1. Si fuerint imperfectè voluntaria: 2. In dubio de valore voti vel de reservatione: 3. Si tantum relaxetur circumstantia: 4. Si materia reservata mutata sit in non reservatam: 5. Ratione consuetudinis: 6. Per privilegium.

§. 6. Quamvis circa quinque Vota reservata 554
 Mendicantes non possint, quod Episcopi, secundum dicenda num. 563., tamen è contrà

non possunt Episcopi se extendere extra suos Dioceses, hoc autem possunt Mendicantes quoad ea ad quæ potestatem habent, quia hi agunt nomine Papæ, Episcopi potestate quasi ordinariâ, hinc potest Episcopus potestatem suam circa vota delegare alteri, non autem potest Mendicans, nisi in assignanda materia commutationis, secundum dicta n. 508, quod tamen propriè non est delegare.

555 §. 7. Si quis juret materiam, quæ, si voveatur, est reservata, *Tabien. Led. & alii apud Moyam q. 4.* putârunt ejusmodi Juramenta non esse reservata: quam sententiam *Dian.* vocat probabilem, eamque admittunt *Mald. Sanch. Tambur. Gob. T. 11. n. 657.* si juramento nullum sit adjunctum votum, quia in Jure nullum Juramentum invenitur esse reservatum, neque reservationes, utpote odiosæ, extendendæ sunt ab uno ad aliud, præsertim cum major sit obligatio voti quam juramenti, secundum dicta n. 306. E contra *Cajet. Sot. Tolet. Val. Suar. Laym. Moyam* aliique apud *Belleg. q. 5.* dicunt esse reservata, quia Juramenta pia in Jure æquiparantur votis, & re ipsa includunt votum, cujus insuper Deus invocatur ut testis. Hæ sententiæ videntur componi posse, dicendo, si hæc Juramenta fiant Deo, esse promissiones Deo factas, adeoque in illis includi votum, vi cujus materia sit reservata, secundum dicta n. 355. Ideoque hæc Juramenta majorem obligationem afferent, quam præcisè vota, quia per ista Juramenta Deus bis directè respicietur, uti insinuatum est n. 306; semel tanquam ille, cui fit promissio, & iterum tanquam testis voluntatis adimplendi: è contrà si fierent homini, aut saltem non Deo, non esset votum, adeoque Juramentum non esset reservatum, sed Deus tantum vocaretur in testem promissionis factæ homini, aut cuicumque alteri.